

בְּמַרְחָק שְׁנַתִּים מִבְּנֵי

סולמות וחבלים

כְּשֶׁהֵייתִי בֶּן עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע הֵייתִי בְּמַרְחָק שְׁנַתִּים מִבְּנֵי.
הַיּוֹם אֲנִי בֶּן עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע וְאֲנִי בְּמַרְחָק שְׁנַתִּים מִבְּנֵי.
כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר וְאֲנִי בְּמַרְחָק שְׁנַתִּים מִבְּנֵי.
שָׁנָה אַחַת לְאַהֲבֵי אִשָּׁה
שָׁנָה אַחַת לְקִלְטוֹ בְּרַחֲמֶיהָ
הָאִשָּׁה שְׁאַהֲבֵתִי נִשְׁכַּחַה זֶה מִכְּבָר
גַּם הַיּוֹם אֲשַׁתְּרַע בַּחֲשֵׁךְ עַל הַמָּטָה הַכְּבֵדָה
הַיּוֹם אֲנִי בֶּן עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע וְאֲנִי בְּמַרְחָק שְׁנַתִּים מִבְּנֵי

מענה

"שְׁלוֹם", עֲנֵה הַקּוֹל הַמֵּתְכַתֵּי
שֶׁל תֶּאֱקוּלִי-שֶׁל-טֵלְפוֹן-מְסֹפֵר-
וְאֲנִי הִרְגַּשְׁתִּי אִיךָ נִחְפָּר
הַבוֹר הַזֶּה שֶׁלְקַרְקַעִיתִי

וּמַעֲמִיק עַד לִיסוּדוֹת עוֹלָם.
וְלֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׁלֵא עֲנִית.
רוֹעַד נְסִיתִי לְטֵלְפֹן שְׁנִית
וְשׁוֹב הַקּוֹל בְּמֵתְכַתּוֹ הָלֵם,

וְשׁוֹב מְצַאֲתִי אֶת עֲצָמֵי יְשׁוֹב
עַל קֶצֶה מְטָה בְּחֶדֶר הַזְּמַנִּי
שֶׁמְאַרְחֵךְ אֶת מְטִלְטְלִי

וּבְשִׁלּוּשָׁה עֶשֶׂר לְמֵאֵי יְשׁוֹב
כְּמוֹ עֶפֶר, וְשׁוֹב אֵינִי
יֹדַע מָה יִהְיֶה עָלַי –

סרנדה

"אם אתה עולה אין לך ירידה"

(תנחומא ויצא ב)

אורות מהבהבים בחלונך
עיני מהבהבות מן הרחוב
אני כעת פורע איזה חוב
אורות מהבהבים, ואת אינך

מרפה מארבות עיני.
אני אבוד בתוך מתאר-גופך
אני אבוד בתוך זכרון-חלום

אני אבוד בעבותות בלי תנאי
מראשיתך ועד לסוף סופך
ואת אינך נשקפת בחלון;

אינני מצפה שתשקפי.
אינני מבקש ממך דבר.
בינינו מתפתל כמו צנאר
חדר-המדרגות, וכפי

שמחנק טבעי לגוף חולה
איני מוצא סבה להתפלא
כשכבה האור. ואין אני עולה.

*

טְלִטְלֵת אֶת רֵאשֵׁי הַמֶּרְכָן
וְצַעֲקֵת: אֲנִי כָאֵן אֲנִי כָאֵן
אֲנִי כָאֵן! תִּסְתַּכַּל! אֲנִי לֹא
אוֹרוֹת מְרַצְדִים בְּחֵלוֹן
אֲנִי לֹא בְשָׁמַיִם, אֲנִי
יוֹשֶׁבֶת אֶתְךָ בְּמִכּוֹנֵית
וַיֵּשׁ לִי יָדַיִם וְאַף
וְעֵינַיִם, עֵינַיִם! וְסֶפֶךְ
שֶׁל כֶּמֶה שֶׁאֲנִי יְכוּלָה
לְשַׁמֵּעַ אוֹתְךָ, בְּמַחִילָה
לוֹחֵשׁ בְּלִילוֹת שְׁאֵבוֹא.
תִּסְתַּכַּל בְּעֵינַי. אֲנִי פֹה.